

ZARZĄDZENIE Nr 94 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 maja 1958 r.

w sprawie trybu postępowania przy zawieraniu przez przedsiębiorstwa górnicze ugód dotyczących naprawiania niektórych szkód górniczych powstałych na terenie miast: Bytomia, Zabrze i Będzina.

Na podstawie art. 81 ust. 2 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65) oraz § 4 ust. 3 uchwały nr 453 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie usuwania szkód górniczych na terenie miast: Bytomia, Zabrze i Będzina zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy szkód górniczych w nieruchomościach, budynkach lub innych częściach składowych nieruchomości położonych na terenie miast: Bytomia, Zabrze i Będzina, które ujawniły się lub ujawnią się do końca 1959 r., jeżeli zostały zgłoszone w terminie przewidzianym w przepisach dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65).

§ 2. 1. W razie, gdy związek przyczynowy pomiędzy robotami górniczymi a szkodą powstałą w nieruchomości, budynku lub innej części składowej nieruchomości jest niewątpliwy, a istnieje obowiązek naprawy szkody albo pokrycia kosztów tych napraw przez przedsiębiorstwa górnicze stosownie do przepisów prawa górniczego i naprawienie szkody przez przywrócenie uszkodzonej rzeczy do stanu poprzedniej użyteczności jest gospodarczo i technicznie uzasadnione, przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest wystąpić z wnioskiem do poszkodowanego o załatwienie sprawy naprawienia szkody w drodze ugody, ustalającej sposób i zakres naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniej użyteczności.

2. Wniosek o rozpatrzenie sprawy naprawienia szkody w postępowaniu ugodowym powinien być zgłoszony w terminie jednego roku od dnia ujawnienia się szkody.

3. Przedmiotem ugody nie może być naprawienie szkód górniczych w urządzeniach przemysłowych, elektrycznych, telekomunikacyjnych, gazowych niekomunalnych oraz w urządzeniach kolejowych należących do wykonawców narodowych planów gospodarczych, a także szkód górniczych, w zalesiach i uprawach.

§ 3. 1. Ugody zawiera się z osobami, które wykażą posiadanie tytułu własności uszkodzonej nieruchomości lub budynku.

2. Ugody w sprawie naprawienia szkód górniczych w nieruchomościach i budynkach państwowych zawiera się z upoważnionymi przedstawicielami państwowych jednostek organizacyjnych, które tymi nieruchomościami i budynkami zarządzają.

3. Ugody w sprawie naprawy szkód górniczych w nieruchomościach i budynkach stanowiących mienie opuszczone, stosownie do przepisów dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87), zawiera się z właściwym organem prezydium rady narodowej powołanym do zarządu tym mieniem.

§ 4. Jeżeli poszkodowany nie będący wykonawcą narodowych planów gospodarczych wyraził zgodę na zawarcie ugody, przedsiębiorstwo górnicze zawiadamia o tym właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej w celu wyrażenia opinii co do sposobu i zakresu naprawy szkody oraz w celu wzięcia udziału przy zawarciu ugody.

§ 5. Jeżeli jest niewątpliwy związek pomiędzy szkodą a robotami górniczymi kilku przedsiębiorstw górniczych, z wnioskiem o zawarcie ugody występują i ugodę zawierają wszystkie te przedsiębiorstwa górnicze, jeżeli nie upoważniły do tych czynności jedno spośród siebie wybranych przedsiębiorstw.

§ 6. 1. Ugoda w sprawie naprawienia szkody górniczej powinna być zawarta na piśmie i określać:

- 1) strony, a w razie gdy działają przez swoich przedstawicieli — również te osoby, z podaniem tytułu prawnego ich działania,
- 2) rodzaj i przeznaczenie uszkodzonej rzeczy, a gdy uszkodzona jest nieruchomość albo jej część składowa — położenie oraz oznaczenie hipoteczne i porządkowe nieruchomości,

- 3) rodzaj i rozmiar uszkodzeń i data ich ujawnienia się,
- 4) uznanie przez przedsiębiorstwo górnicze związku pomiędzy tymi uszkodzeniami a jego robotami górniczymi,
- 5) sposób i zakres naprawienia szkody górniczej,
- 6) koszt naprawienia szkody górniczej (przybliżony lub na podstawie kosztorysu), a jeżeli szkoda wynikła wskutek robót dwóch lub więcej przedsiębiorstw górniczych, również procentowy ich udział w pokryciu kosztów naprawienia tej szkody, chyba że postanowiły o solidarnym swoim obowiązku pokrycia kosztów naprawienia szkody,
- 7) termin naprawienia szkody górniczej,
- 8) określenie jednostki obowiązanej do wykonania robót naprawczych.

2. Jeżeli poszkodowany nie jest wykonawcą narodowych planów gospodarczych, ustalenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 oraz 5—8, powinny być uprzednio uzgodnione z właściwym organem prezydium miejskiej rady narodowej.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo górnicze przekazuje przewodniczącemu właściwej okręgowej komisji do spraw szkód górniczych projekt ugody, uzgodniony z poszkodowanym.

2. Ugodę zawiera się przed przedstawicielem okręgowej komisji do spraw szkód górniczych w obecności wszystkich stron, a w przypadku określonym w § 4 — również przedstawiciela właściwego organu prezydium miejskiej rady narodowej.

3. Przedstawiciel okręgowej komisji do spraw szkód górniczych bada, czy naprawienie szkody podlega uregulowaniu w trybie niniejszego zarządzenia oraz czy zachowane zostały prawne warunki, ogólne i określone w niniejszym zarządzeniu, do zawarcia ugody.

§ 8. 1. Ugoda zostaje zawarta przez podpisanie jej przez obie strony oraz przez przedstawiciela okręgowej komisji do spraw szkód górniczych pod klauzulą następującej treści: „Ugoda niniejsza zawarta została na podstawie uchwały nr 453 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. powziętej na podstawie art 81 ust. 2 prawa górniczego z dnia 6 maja 1953 r. (Dz. U. z 1953 r. Nr 10, poz. 65) i zgodnie z zarządzeniem nr 94 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 maja 1958 r. (Monitor Polski Nr 40, poz. 229) i posiada moc ostatecznego w toku instancji orzeczenia komisji do spraw szkód górniczych, wydanego na podstawie art. 66 prawa górniczego”.

2. Ugodę zaopatruje się w odcisk okrągłej pieczęci okręgowej komisji do spraw szkód górniczych.

3. Ugodę sporządza się w potrzebnej ilości egzemplarzy, z których po 1 egzemplarzu doręcza się każdej ze stron. Jeden egzemplarz ugody pozostaje w aktach okręgowej komisji do spraw szkód górniczych.

§ 9. 1. Wykonanie określonych w ugodzie robót naprawczych należy, gdy poszkodowany jest:

- 1) wykonawcą narodowych planów gospodarczych — do tego wykonawcy,
- 2) osobą nie będącą wykonawcą narodowych planów gospodarczych — do właściwego organu prezydium miejskiej rady narodowej.

2. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 można w ugodzie ustalić, że przedsiębiorstwo górnicze wykona naprawę szkody górniczej we własnym zakresie lub też zobowiąże do wykonania tej naprawy poszkodowanego; w tym ostatnim przypadku przedstawiciel właściwego organu prezydium miejskiej rady narodowej może złożyć przy zawarciu ugody oświadczenie, że organ ten dostarczy poszkodowanemu niezbędnych do naprawy materiałów w całości lub określonej części.

§ 10. Właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej zobowiązany do wykonania robót naprawczych powinien, w granicach gospodarczej celowości, stosować przepis art. 62 ust. 2 prawa górniczego, przydzielając poszkodowanemu w razie potrzeby materiały niezbędne do wykonania naprawy.

§ 11. W razie upoważnienia poszkodowanego do wykonania robót naprawczych na podstawie ugody (§ 9 ust. 2) lub w trybie § 10 właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej włączy te roboty do rocznego planu naprawiania szkód górniczych oraz sprawować będzie techniczny nadzór nad sposobem i zakresem naprawienia szkody górniczej.

§ 12. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo górnicze nie zostało zobowiązane w ugodzie do naprawienia szkody górniczej we własnym zakresie, wypłaca ono z funduszu szkód górniczych koszty naprawienia tej szkody, zgodnie z przyjętym kosztorysem robót naprawczych, a także koszty sporządzenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej, gdy do wykonania robót naprawczych zobowiązano:

- 1) wykonawcę narodowych planów gospodarczych — temu wykonawcy,
- 2) właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej — temu organowi,
- 3) poszkodowanego — właściwemu organowi prezydium miejskiej rady narodowej celem rozliczenia się z poszkodowanym.

2. Wypłata następuje na podstawie rachunku końcowego. Przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest jednak udzielać na rozpoczęcie robót i w czasie ich wykonywania zaliczek do wysokości 95% określonego w ugodzie kosztu naprawienia szkody górniczej. Wypłacone zaliczki ulegają potrąceniu z ogólnej sumy końcowego rachunku.

§ 13. 1. Gdyby zobowiązany do wykonania robót naprawczych stwierdził w toku tych robót, że ustalona w ugodzie suma kosztów naprawienia szkody górniczej jest nie wystarczająca, powinien bezwzględnie zawiadomić przedsiębiorstwo górnicze o konieczności podwyższenia ustalonych w ugodzie kosztów naprawienia szkody górniczej. Podwyższenie kosztów naprawy następuje w drodze zawarcia przez strony dodatkowej ugody na zasadach i w trybie określonym w § 3—8 dla zawierania ugód.

2. W razie różnicy stanowisk przedsiębiorstwa górniczego i wykonawcy w sprawie podwyższenia kosztów naprawienia szkody górniczej przedsiębiorstwo górnicze przekazuje sprawę właściwej okręgowej komisji do spraw szkód górniczych celem wydania orzeczenia co do podwyższenia kosztów naprawienia szkody. O przekazaniu sprawy przedsiębiorstwo górnicze zawiadamia wykonawcę, a gdy wykonawcą jest poszkodowany — również właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej.

§ 14. 1. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od dnia wszczęcia przez przedsiębiorstwa górnicze postępowania ugodowego lub od dnia złożenia przez poszkodowanego do tego przedsiębiorstwa wniosku o ugodowe załatwienie roszczenia z tytułu szkody górniczej nie zostanie zawarta ugoda w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu, przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest bezwzględnie przekazać akta sprawy właściwej okręgowej komisji do spraw szkód górniczych celem wydania orzeczenia. Również poszkodowany może w tym przypadku zwrócić się do tej komisji z wnioskiem o rozpoznanie jego roszczenia.

2. Zgłoszenie wniosku o wszczęcie postępowania ugodowego w terminie oznaczonym w § 2 ust. 2 jest równoznaczne ze zgłoszeniem roszczenia z tytułu szkody górniczej, przewidzianym w art. 65 prawa górniczego.

§ 15. 1. Toczące się w dniu wejścia w życie zarządzenia przed właściwymi okręgowymi komisjami do spraw szkód górniczych postępowanie w sprawach o naprawienie szkód objętych niniejszym zarządzeniem ulega zawieszeniu na okres 3 miesięcy. O zawieszeniu zawiadamia przewodniczący komisji strony, wzywając je do przekazania sprawy na drogę postępowania ugodowego.

2. W razie zawarcia ugody zawieszone postępowanie ulega umorzeniu.

3. Okręgowa komisja do spraw szkód górniczych podejmuje zawieszone postępowanie na wniosek jednej ze stron, jeżeli po upływie 3 miesięcy od zawieszenia strony ugody nie zawarły.

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1960 roku.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz